

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΘΕΑ

BLOG

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ «WEB» («ΙΣΤΟΣ») ΚΑΙ «LOG» («ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ»). ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΝΟΙΑ: BLOGGER, ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΑΝ ΝΑ ΚΡΑΤΑΕΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ON-LINE. Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ, ΩΣΤΟΣΟ, ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ ΤΟΥΣ ΟΡΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΛΕΞΙΚΩΝ. ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ, ΟΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ BLOGGERS ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΗΦΑΝΕΥΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΤΑΝ ΡΑΔΕΡ ΑΠΟ ΤΟ CBS ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΣΟΝ ΤΖΟΡΝΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟ CNN. ΕΠΙΧΑΙΡΟΥΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ ΠΟΥ ΠΗΡΕ Ο ΟΜΟΙΔΕΑΤΗΣ ΤΟΥΣ, ΓΚΑΡΕΤ ΓΚΡΑΦ, ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ; ΕΠΤΑ ΕΛΛΗΝΕΣ BLOGGERS ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟΝ «Τ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ.

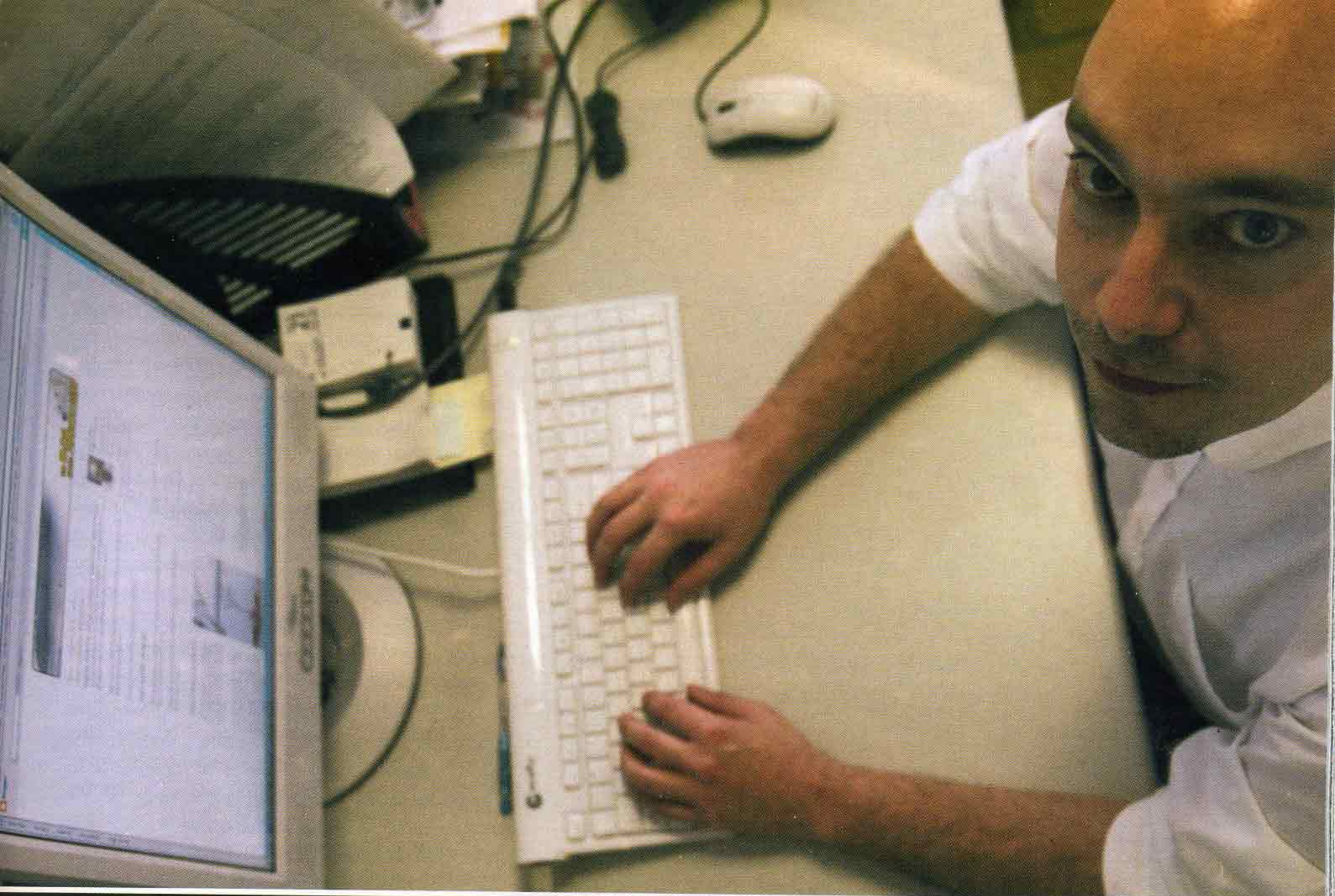
ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ

Υ

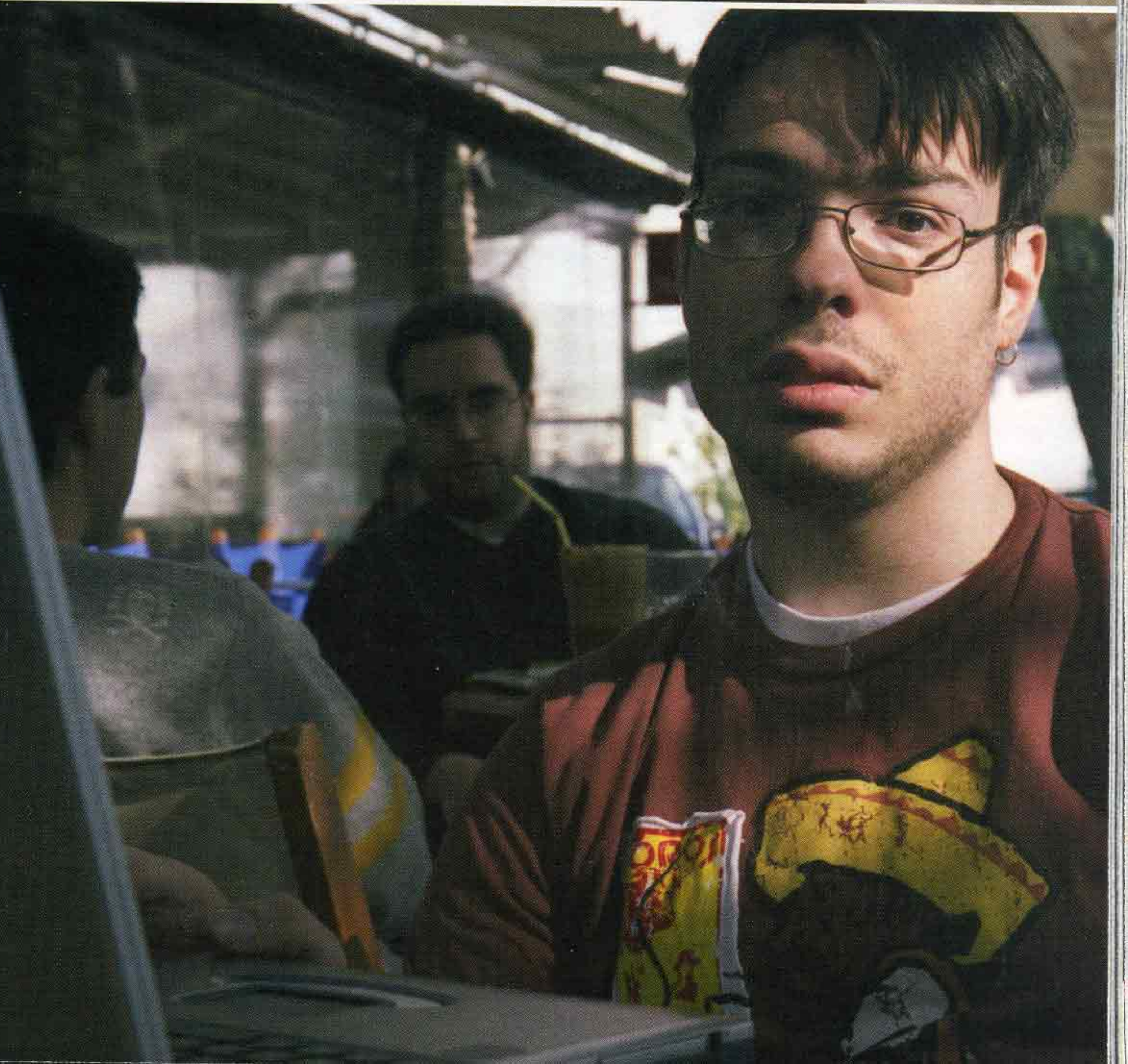
«Υστερα από 23 χρόνια στο CNN αποφάσισα να παραιτηθώ, σε μια προσπάθεια να μην αμαυρωθεί το δίκτυο από τις αμφισβητούμενες αναφορές στα σχόλια που έκανα για τον ανησυχητικό αριθμό των νεκρών Αμερικανών δημοσιογράφων στο Ιράκ». Έτσι ξεκινάει η δήλωση παραίτησης του Ίσον Τζόρνταν, διευθυντή σύνταξης στο αμερικανικό ειδησεογραφικό δίκτυο, που αναγκάστηκε να αποχωρήσει απ' το γραφείο του στις 11 Φεβρουαρίου, ύστερα από τις κατηγορίες bloggers ότι αναφέρθηκε δημοσίως σε εξεθραυστική δράση Αμερικανών στρατιωτών. Όλα ξεκίνησαν στα τέλη του περασμένου Γενάρη στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός, όπου πήρε μέρος ο δημοσιογράφος. Σύμφωνα με τις καταγραφές των bloggers, το πρώην στέλεχος του CNN φέρεται να έχει δηλώσει ότι Αμερικανοί στρατιώτες έχουν σκοτώσει αναίτια 12 ρεπόρτερ. Στη διευκρινιστική δήλωση του ίδιου, πάντως, στη συνεργατίδά του Ρεμπέκα ΜακΚίνον αναφέρεται: «Εννοούσα τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δημοσιογράφοι γίνονται στόχοι, όταν δεν είναι γνωστή η ιδιότητά τους, οπότε πρόκειται για τραγική περίπτωση λάθους και όχι παράπλευρης απώλειας». Παρά τις εξηγήσεις, ωστόσο, οι προϊστάμενοι έδειξαν την έξοδο στον Τζόρνταν. Η ιστορία αυτή αποδεικνύει –έστω και διά της πλαγίας οδού– τη δυναμική που αποκτά η εξάπλωση των blogs ή ιστοσελίδων αυτοπαρουσίασης, επί το ελ-

Οι Έλληνες bloggers, όπως ο «Αρκούδος» (επάνω) και ο Νικόλας Περδικάρης (δίπλα), προβληματίζονται πλέον για τις προοπτικές της ελληνικής blog-όσφαιρας και κυρίως την οργάνωση ενός κινήματος με παρεμβατικό λόγο. «Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο εύκολο να δημοσιεύσεις ένα άρθρο, ένα διήγημα ή ένα ποίημα, χωρίς να απευθυνθείς σε κάποιον εκδότη», λέει ο Ν. Περδικάρης.

«Αν το e-mail είναι να ψιθυρίζεις κάτι στο αφτί του διπλανού σου, το blog μοιάζει με το να κρεμάς ένα πανό στο μπαλκόνι σου με αυτό που θέλεις να πεις. Μόνο που εδώ ο περαστικός μπορεί να σημειώσει και τη δική του γνώμη για να του απαντήσεις», λέει η Εύη Αναστασοπούλου.

«Τα ελληνικά blogs διακρίνονται από εσωστρέφεια, σε αντίθεση με τα ξένα που έχουν ποητές διασυνδέσεις (**links**) και είναι διαδραστικά»

ληνικότερον. Το καινούριο στοιχείο στη διαδικτυακή επικοινωνία έχει να κάνει με τον τρόπο διάδοσης μιας πληροφορίας, που βασίζεται στο διάλογο μεταξύ ατόμων με ειδικές γνώσεις για ένα θέμα και ατόμων με ενδιαφέρον να το ερευνηθούν. «Το blogging ως ιδέα αναφέρεται στην κοινοποίηση ενός προσωπικού ημερολογίου, τη δυνατότητα δηλαδή που δίνει ο συγγραφέας στους άλλους χρήστες να διαβάσουν (και κατά περιπτώσεις να σχολιάσουν) οτιδήποτε επιλέγει να εμφανιστεί στο ημερολόγιο που γράφει. Ως διαδικασία αναφέρεται στο εργαλείο εκείνο που δίνει τη δυνατότητα σε απλούς χρήστες, όχι απαραίτητα πλήρως εξοικειωμένους με τις δυνατότητες του Διαδικτύου ή των υπολογιστών, να αναρτήσουν στο Internet το προσωπικό τους ημερολόγιο», λέει ο Γιάννης Γ. ή «Arkoudos» του Διαδικτύου. «Το αποτέλεσμα είναι η συνεχής ανανέωση των μηνυμάτων: Το αρχικό μήνυμα του πομπού εμπλουτίζεται από τον δέκτη, ο οποίος στη συνέχεια γίνεται πομπός και ούτω καθεξής», εξηγεί ο Δημήτρης Χαρίτος, λέκτορας στο Τμήμα Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η ελληνική blog-όσφαιρα αριθμεί περίπου 1.000 σελίδες που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα τόσο από άποψη θεματολογίας όσο και από άποψη έκφρασης. «Πατριώτες», «ονειροπόλοι», «κυνικοί», «μελαγχολικοί», δημοσιογράφοι με ψευδώνυμα ή απλώς οξυδερκείς παρατηρητές διακινούν ιδέες και πληροφορίες χωρίς να συγκλίνουν σε ένα ενιαίο ρεύμα με κοινά χαρακτηριστικά, πόσο μάλλον σε ένα κίνημα που το διακρίνει ο παρεμβατικός ή επαναστατικός λόγος. «Η λέξη "επανάσταση" είναι μάλλον υπερβολική για να περιγράψει την ευτυχή συγκυρία που έχει διαμορφώσει την εξαιρετικά δημιουργική κοινότητα των Ελλήνων bloggers. Καλώς ή κακώς, πρόκειται για ένα φαινόμενο που ήρθε από το εξωτερικό και προσαρμόστηκε στα ελληνικά δεδομένα. Δεν έρχεται για να σφετεριστεί κάποιο ρόλο (π.χ. ενημερωτικό) ούτε να δώσει λύση σε προβλήματα που διαιωνίζονται. Υπάρχει και εξελίσσεται μαζί με τους ανθρώπους που έχουν βρει αυτό το βήμα και το χρησιμοποιούν από μεράκι και ενδιαφέρον», επισημαίνει ο Αργύρης Παριανός («Tafline»). «Αναμφίβολα είναι μια μικρή επανάσταση. Πότε άλλοτε είχαμε τη δυνατότητα να εκφραστούμε τόσο δυναμικά και τόσο άμεσα; Δεν δημοσιεύουμε απλά μια άποψη, αλλά αυτή εξελίσσεται και μέσα από τα σχόλια των αναγνωστών. Με άλλα λόγια, διατηρούμε τις ιδιαιτερότητές μας και την "ιδιοκτησία" του blog, αλλά δεν είμαστε μακρινά πρόσωπα, ακαδημαϊκοί, πολιτικοί ή δήθεν ειδικοί», προσθέτει απ' τη δική της σκο-

«Πατριώτες», «ονειροπόηοι», «κυνικοί», «μεγαχολικοί», δημοσιογράφοι με ψευδώνυμα ή απηώς οξυδερκείς παρατηρητές **διακινούν ιδέες** **και πληροφορίες** χωρίς να συγκλίνουν σε ένα ενιαίο ρεύμα με κοινά χαρακτηριστικά που το διακρίνει ο παρεμβατικός ή επαναστατικός λόγος

πιά η Σοφία Γκούσιου («Digital Era»). «Στην ουσία πρόκειται για αναδιανομή της δυνατότητας δημόσιου λόγου. Και η δυνατότητα έκφρασης, όπως πολύ καλά γνωρίζουν όλοι –και ιδίως οι δημοσιογράφοι–, είναι μια μορφή εξουσίας», λέει η Εύη Αναστασοπούλου. «Πώς να το χαρακτηρίσει κανείς; Το “κίνημα” προϋποθέτει κοινότητα στόχων, “έκφραση” είναι τα πάντα και “τάση” θα σήμαινε ότι είναι προσωρινός συρμός. Τίποτε από όλα αυτά. Τα blogs είναι διαφορετικά πράγματα για διαφορετικούς ανθρώπους: Είναι (σε μια εκδοχή τους) μια καινούρια δυνατότητα επικοινωνίας και παράκαμψης των μηχανισμών διαμεσολάβησης της πληροφορίας. Ή είναι ο εκδημοκρατισμός του χρονογραφήματος ή της στήλης των απόψεων. Σε άλλη εκδοχή τους τα blogs είναι ένας τεχνολογικά προηγμένος τρόπος να φλυαρείς και να κουτσομπολεύεις. Και σε μια άλλη είναι μια δυναμική μαζική μπροσούρα με μηδενικό κόστος», επιχειρηματολογεί ο Μιχάλης Παναγιωτάκης, που εισήγαγε τον όρο «ιστολόγιο» στη διαδικτυακή κοινότητα.

Αν πρέπει πάντως να μιλήσουμε με επαναστατικούς όρους, το ζητούμενο για το μέλλον είναι το να απευθύνεσαι σε μια κρίσιμη μάζα. Κι επειδή επανάσταση χωρίς ιδεολογικό όργανο δεν νοείται, μια ηλεκτρονική εφημερίδα γνώμης και άποψης είναι η πειραματική μορφή στην οποία καταλήγουν αρκετοί bloggers, όταν η συζήτηση αφορά στο τι μέλλει γενέσθαι. «Σήμερα στην ελληνική blog-όσφαιρα συναντά κανείς εξαιρετικά κείμενα αλλά και πρωτογενή έρευνα. Η αλήθεια είναι ότι αρκετά ελληνικά blogs διακρίνονται ακόμη από εσωστρέφεια, σε αντίθεση με τα ξένα, κύριο χαρακτηριστικό των οποίων είναι οι πολλές διασυνδέσεις (links) και η διαδραστικότητα. Το link είναι η πεμπτούσα του blogging», λέει ο Ηλίας Σιακαντάρης, που παρακολούθησε τους πρόδρομους του φαινομένου όταν σπούδαζε Δημοσιογραφία στο Columbia University της Νέας Υόρκης, είναι ιδρυτικό μέλος του blog «Κοινός Νους» και σήμερα εργάζεται για τη δημιουργία ειδησεογραφικού δικτύου με bloggers από όλη την Ελλάδα. «Η σχολή Μάρσαλ ΜακΛούαν σίγουρα μας τελειώνει: το Μέσο δεν είναι το Μήνυμα, το Μήνυμα ξέφυγε από το περιτύλιγμά του. Μια νέα γενιά αναγνώστών σήμερα δεν ενδιαφέρεται τόσο για το φορέα μιας είδησης όσο για την είδηση αυτή καθαυτήν, ενώ ένα αυξανόμενο κομμάτι της παίρνει την είδηση στα χέρια της και φτιάχνει το δικό της ηλεκτρονικό έντυπο. Αν θέλω να γράψω κάτι στο blog μου με αφορμή ένα δημοσίευμα των “Νέων”, μπορώ να εισαγάγω ένα σύνδεσμο στο κείμενό μου που να συνδέει τον αναγνώστη μου με το επίσημο website της εφημερίδας. Από 'κεί μπορεί να επιστρέψει, αν θέλει, στο blog μου και να συνεχίσει την ανάγνωση του σχολίου ή να ακολουθήσει έναν άλλο συνειρμό στο σεφάρισμά του στην ειδησεογραφία».

Ο έλεγχος των δημοσιογράφων

26 Μαρτίου 2002, συνέδριο στελεχών από εταιρείες υπολογιστών στο Φοίνιξ των ΗΠΑ. Ο Τζο Νάτσιο, διευθύνων σύμβουλος στη μονοπωλιακή εταιρεία τηλεφωνίας Qwest (www.qwest.com), εκφράζει τα παράπονά του για τις δυσκολίες στην αύξηση κεφαλαίου. Ο Νταν Γκίλμορ, που συμμετέχει επίσης στο συνέδριο, καταγράφει το γεγονός στο προσωπικό του weblog, σχολιάζοντας ότι στην πραγματικότητα ο Νάτσιο έχει πλουτίσει την ίδια περίοδο που η εταιρεία του χάνει την αξία της στην αγορά. Δευτερόλεπτα αργότερα, λαμβάνει ένα e-mail από τον Μπαζ Μπρούγκερμαν, έναν δικηγόρο στη Φλόριντα, ο οποίος επισυνάπτει οικονομικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο σύμβουλος της Qwest έπαιξε στο χρηματιστήριο 200 εκατομμύρια δολάρια την εποχή που η μετοχή της ε-

ταιρείας έπαιρνε τον κατήφορο. Ο Γκίλμορ δεν χάνει χρόνο και περνάει την πληροφορία στο weblog του. Το ίδιο κάνει και ο Ντοκ Σίαρλς, αρχισυντάκτης του περιοδικού λογισμικών προγραμμάτων «Linux Journal». Την είδηση μπορούν πλέον να «ψαρέψουν» οι υπόλοιποι σύνεδροι, οι οποίοι έχουν επίσης ανοιχτές τις προσωπικές τους ιστοσελίδες. Την επόμενη ώρα το ολίσθημα του Νάτσιο ταξιδεύει στις υπόλοιπες αμερικανικές πολιτείες. Την επόμενη μέρα η Qwest απολύει τον υπάλληλό της... Τι είχε συμβεί; Έβλεπε η παραδοσιακή δημοσιογραφία έναν εφιάλτη σχετικά με τη δυναμική των weblogs ή η γενιά της νέας τεχνολογίας το όνειρο μιας συνταγής επιτυχίας; Ο Νταν Γκίλμορ, που διασώζει το περιστατικό στο «We the Media», το βιβλίο-μανιφέστο της λεγόμενης «δημοσιογραφίας του κοινού» (grassroot journalism), εμφανίζεται σίγουρος: «Ο άνθρωπος στην ιστορία μας που ένιωσε περισσότερο απ' οποιονδήποτε άλλον τη δυναμική της μελλοντικής δημοσιογραφίας δεν ήταν ούτε ο επαγγελματίας δημοσιογράφος του περιοδικού ούτε το υποκείμενο της είδησης –ο Νάτσιο–, αλλά ο Μπρούγκερμαν». Η λογική που κρύβεται πίσω από αυτού του τύπου τη δημοσιογραφία είναι απλή: Στη σημερινή πολυπλοκότητα του κόσμου, ένας μεμονωμένος δημοσιογράφος είναι αδύνατο να καλύψει όλες τις πτυχές ενός σημαντικού θέματος. Οι σχετικοί με το αντικείμενο αναγνώστες γνωρίζουν πολύ περισσότερα από όσα μπορεί να μάθει ένας μόνο ρεπόρτερ στα πλαίσια ενός ασφυκτικού deadline. Έτσι ένα θέμα επεκτείνεται με τη συλλογική γνώση και εμπλουτίζεται καθώς το διαβάζουν και συνεισφέρουν περισσότεροι χρήστες. Τα νέα παύουν να αποτελούν τη διάλεξη ενός δημοσιογράφου και γίνονται διάλογος μεταξύ ενός ενημερωμένου κοινού. Στην blog-όσφαιρα έχει ξεκινήσει ήδη μια συζήτηση για το κατά πόσο η δράση των bloggers μπορεί να συνιστά αξιόπιστη δημοσιογραφία. «Είναι σίγουρο πως τα blogs μπορούν να αποτελέσουν εργαλεία για τον εναλλακτικό τρόπο άσκησης της δημοσιογραφίας. Δεν είναι λίγες οι φορές που οι κάτοχοί τους έχουν προκαλέσει αντιδράσεις. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του δημοσιογράφου Danny Schechter, ο οποίος έκανε λόγο για απόδοση ευθύνης στις ΗΠΑ την ημέρα της τρομοκρατικής επίθεσης στους Δίδυμους Πύργους. Αν προέβαινε σε μια τέτοια καταγγελία μέσω του δημοσιογραφικού οργανισμού στον

Το καινούριο στοιχείο στη διαδικτυακή επικοινωνία έχει να κάνει με τον τρόπο διάδοσης μιας πληροφορίας, που βασίζεται στο διάηλογο μεταξύ ατόμων με ειδικές γνώσεις για ένα θέμα και ατόμων με ενδιαφέρον να το ερευνήσουν

οποίο εργάζεται, το πιο πιθανό είναι ότι θα έχανε τη δουλειά του», λέει ο Νικόλας Περδικάρης. «Τα ψευδώνυμα στο Internet έχουν συνδεθεί με αναξιπιστία, ειδικά αν επισκέπτεσαι ηλεκτρονική πύλη γνωριμιών και διαβάζεις το προφίλ της hot xanthis. Όμως, όταν μιλάμε για δημοσιογραφικό περιεχόμενο, αυτό που μετράει είναι το κείμενο: το στυλ και το χιούμορ, τα επιχειρήματα και η ισορροπία της ανάλυσης, η λογική των συμπερασμάτων, η αξιοπιστία των πηγών. Σε ένα καλό ηλεκτρονικό κείμενο μπορείς, και πρέπει, να παραθέτεις τις πηγές ή τις αφορμές σου με hypertext: εκείνα τα μπλε γραμματάκια που, αν τους κάνεις "κλικ", σε στέλνουν σε μια σχετική σελίδα – ένα άλλο άρθρο, έρευνα ή φωτογραφία. Επιπλέον, από τις περισσότερες έντυπες εφημερίδες λείπει η επικοινωνία – αν εξαιρέσεις "μπαγιάτικα" γράμματα. Αντίθετα, σε ένα ηλεκτρονικό άρθρο μπορείς άμεσα να κάνεις σχόλιο ή προσθήκη σε κάτι που διαβάζεις. Πόσες φορές θέλεις να διορθώσεις σε άρθρο "έγκριτης εφημερίδας" και δεν έχει καν υπογραφή; Ωστόσο, η προστιθέμενη αξία στη δημοσιογραφία των blogs δεν είναι απλά να διορθώνεις. Η ουσία είναι να πας την είδηση παραπέρα», προσθέτει ο Ηλίας Σιακαντάρης. Με αυτόν τον τρόπο ένα ηλεκτρονικό κείμενο έχει πολλά επίπεδα πληροφορίας που δεν «βαραίνουν» τη ροή του και είναι διαθέσιμα στον αναγνώστη ώστε να βγάλει τα συμπεράσματά του για την αξιοπιστία του άρθρου, τη σοβαρότητα των πηγών ή τα κίνητρα του συντάκτη.

Οι bloggers προτείνουν

ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΡΙΑΝΟΣ (Taflinel)

Ιστολόγιον (histologion-gr.blogspot.com)

Arkoudos (arkoudos.blogspot.com)

Vita Moderna (vitamo.blogspot.com)

Kratimokatavasma (bereketis.blogspot.com)

Μια Παρέα (miaparea.blogspot.com)

Frosted Flake Wood (ffwood.blogspot.com)

Digital Era (www.digital-era.org/blog)

Metamorphosis 211 (www.metamorphosis211.gr)

ΣΟΦΙΑ ΓΚΟΥΣΙΟΥ (Digital Era)

Κουρούνα (kourouna.blogspot.com)

Damsel In Stress (www.damselinstress.com)

Nick the Creek (nickthecreek.blogspot.com)

Αποδράσεις (www.techcity.gr/giorgos)

Βαρόμετρο (www.varometro.net/blog)

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Don't Kiss the Frog (dontkissthefrog.blogspot.com)

Damsel in Stress

Vita Moderna

Aspripetraxexaspri (kuk.blogspot.com)

Promitheas (cuzcar.blogspot.com)

Digital Era (digital-era.blogspot.com)

ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΕΡΔΙΚΑΡΗΣ

kinja.com/user/iamal

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ (Histologion)

anguagehat.com, metafilter.com (για το οποίο γράφει μια κοινότητα 20.000 ατόμων!)

Οι συγκλονιστικές περιγραφές της ιρακινής «Riverbend» από το κατεχόμενο Ιράκ στο riverbendblog.blogspot.com

ΕΥΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (Datascap)

cuzcar.blogspot.com

miaparea.blogspot.com

kourouna.blogspot.com

www.lukulius.com

digital-era.blogspot.com

Οι bloggers

Τρεις υποθέσεις μαχητικής παρέμβασης

Το blog δεν ταιριάζει στο Ιράν: Το τελευταίο εξάμηνο η κυβέρνηση του Ιράν έχει οδηγήσει στη φυλακή τους δημοσιογράφους Αράς Σιγκάρσι και Μοτάμπα Σαμινετζάντ, χωρίς ποτέ να παραδεχτεί ότι η αιτία για την καταδίκη βρίσκεται στη χρήση εκ μέρους τους προσωπικών blogs. Ο πρώτος καταδικάστηκε τον περασμένο Φεβρουάριο σε 14χρονη κάθειρξη από τις αρχές επειδή ασκούσε κριτική μέσω ενός blog για τη σύλληψη δημοσιογράφων στη χώρα του, ενώ ο δεύτερος υφίσταται βασανιστήρια από το Νοέμβριο, σύμφωνα τουλάχιστον με δηλώσεις του κ. Χάντι Γκέμιτς οργάνωσης Human Rights Watch, που εδρεύει στη Νέα Υόρκη. Οι περιπτώσεις των δύο Ιρανών bloggers ανεβάζουν τον αριθμό των συλλήψεων σε 25 και αποτελούν μέρος μιας ενορχηστρωμένης επιχείρησης λογοκρισίας στα μέσα μαζικής επικοινωνίας ήδη από το 2000.

Νταν Ράδερ: το πιο διάσημο θύμα; Στις 9 Μαρτίου ο Νταν Ράδερ, εμβληματικός παρουσιαστής ειδήσεων του CBS, παραιτήθηκε από το πόστο του, όταν Ρεπουμπλικάνοι bloggers αμφισβήτησαν την αξιοπιστία του. Ο Ράδερ είχε παρουσιάσει από καιρό έγγραφα που κατηγορούσαν τον Αμερικανό πρόεδρο ότι στη δεκαετία του 1970 χρησιμοποίησε «μέσο» για να καταταγεί στην Εθνοφρουρά του Τέξας και να μην πάει στον πόλεμο του Βιετνάμ. Οι bloggers αμφισβήτησαν στο Internet τα έγγραφα αυτά και –το χειρότερο– απέδειξαν πως ήταν πλαστά. Η υπόθεση, που έμεινε γνωστή ως «Ράδεργκέιτ», εγκαινίασε μια μεγάλη συζήτηση για το

κατά πόσο οι bloggers ήταν υπεύθυνοι για την παραίτηση του Ράδερ. «Φεύγει επειδή είναι 73 ετών. Ας είμαστε ρεαλιστές: Το "Ράδεργκέιτ" μπορεί να επέσυρε την αποχώρησή του, αλλά δεν την προκάλεσε», σχολίασε ο Τζόαν Γουόλς του διαδικτυακού περιοδικού «Salon» (www.salon.com).

Νταν Ράδερ